

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.394/2009/3.szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Lippai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Lippai Pál ügyvéd) által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Dr. Révész Ilona ügyvéd által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen indított domain név használata iránti perében a Csongrád Megyei Bíróság 2009. július 3. napján kelt 7.G.40.142/2009/6. számú ítéletével szemben a felperes 8. számú fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 30.000,- (Harmincezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A **T...** Rt-vel domain név átruházására kötött szerződés alapján 2001. november 1-től használja a felperes a „**sz.....hu**” domain nevet. Ezen az oldalon **Sz...Sz...** címmel honlapot üzemeltet. A portálon lehetőséget biztosított az alperesnek **p...h...sz.....hu** aldomain használatára.

A peres felek 2008. évben tárgyalásokat folytattak a domain név használati jogának átruházásáról. Az alperes a 2008 július 17-én kelt levelével tájékoztatta a felperest, hogy 10.000.000,- Ft + ÁFA ellenében a 100 %-os tulajdonában álló **R...** Zrt. vásárolja majd meg a használati jogot. Utóbb a Zrt. - a vevő - a szerződéskötéstől elzárkózott.

Az alperes 2008. november 25-én a Magyarországi Internet Szolgáltatók Tanácsa Domainregisztrációs Szabályzata (DRSZ) alapján regisztrációs döntnöki eljárást kezdeményezett. Kérelmének a döntnök helyt adott, a 2009. április 26-án kelt határozatával a **sz.....hu** domain nevet a felperestől visszavonta és azt az alperesre átruházta. Kifejtette, hogy a domain nevek feletti rendelkezés névhasználati jogosítvány. A 2001. február 1-től hatályos DRSZ értelmében a .hu

közdomain alá történő delegálás esetén a magyarországi települések neveit csak a helyi önkormányzat választhatta, a felperest ez a jog nem illette meg. A név használata jogellenes azért is, mert ahhoz a 25/1998. (VII.27.) Kgy. rendelet értelmében szükséges az önkormányzat engedélye, ezzel azonban a felperes nem rendelkezik.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, megilleti a **sz.....hu** domain név további használati joga. Arra hivatkozott, hogy a regisztrációs döntnöki határozat nem felel meg a DRSZ előírásainak. A 31. pont szerint ugyanis a védett név visszavonására csak akkor van lehetőség, ha a domain nevet anélkül igényelte a kérelmezett, hogy ahhoz jogos érdeke fűződne. Jelen esetben ez a feltétel nem teljesült, a felperes ugyanis a domain nevet jóhiszeműen szerezte meg és használja már 8 éve.

Alperes arra figyelemmel kérte a kereset elutasítását, hogy a hivatkozott önkormányzati rendelet szerint a város nevének használata engedélyhez kötött, amivel a felperes a regisztrációkor és később sem rendelkezett. Utalt arra, hogy a hatályos DRSZ előírása szerint a választott domain névről akkor is le kell mondania a használatnak, ha utóbb kiderül, hogy gondos eljárása ellenére a már delegált domain név használata más jogát sérti.

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet. Döntése során abból indult ki, hogy a domain név használatának jogszerűségét a névhasználatra vonatkozó szabályok alapján kell elbírálni. Figyelembe kell venni ugyanakkor a DRSZ-nek a domain név használatára vonatkozó önszabályozó és kötelező jellegű rendelkezéseit is. A felperesi regisztrációt követően hatályba lépett DRSZ 3. pont 4/a pontja értelmében magyarországi település nevét csak helyi önkormányzat választhatta, ezért a felperesnek az általa is elfogadott általános szerződési feltételre figyelemmel a domain név használatáról le kellett volna mondania. Megállapította a bíróság, hogy a felperes a **sz.....hu** domain név használatára a 2007. december 13-án hatályba lépett DRSZ 2.2. 4/a) pontja alapján sem jogosult, mindezek folytán a keresete alaptalannak bizonyult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben keresetének helyt adó döntés hozatala érdekében a felperes élt fellebbezéssel. Hangsúlyozta, rosszhiszemű az alperes azon eljárása, amely szerint a visszterhes megállapodással szemben ingyenesen kíván hozzájutni egy vagyoni értékű joghoz. Hiányosnak tartotta az ítélet indokolását, miután a bíróság a döntnöki eljárás szabályszerűségeivel kapcsolatban felhozott érvekkel nem foglalkozott. Az elsőfokú eljárás során már kifejtettekén túl arra hivatkozott, hogy a névhasználat az alperes tudtával, jóváhagyásával és támogatásával valósult meg. Utóbbi körülmény igazolása érdekében csatolta a polgármester 1999. január 20-i támogató felhívását.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyes indokai szerint történő helybenhagyását kérte. Az iratokhoz csatolta azokat a leveleket, amelyekben a korábbi években már többször is jelezte, hogy a domain nevet saját maga kívánja használni a felperesi lemondás után.

A fellebbezés **alaptalan**.

A domain nevek használata, kezelése miatt keletkezett jogvitákban abból kell kiindulni, hogy bármely névként használt megjelölés jogosulatlan használata a névviselési jog

sérelmét jelenti. Miután a domain név az elektronikus szolgáltatások körében azonosítja a szolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személyt, mert annak nevét és elérhetőségét (címét) egyaránt meghatározza, a domain név használata a Ptk. 77. § (4) bekezdés alkalmazása körében is névhasználatnak minősül. Ezáltal a névviselési jog sérelmét jelenti más nevének az interneten domain névként való jogtalan használata is (Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.22.918/2001/7., Pfv.IV.26.598/2001/3., valamint Pfv.IV.20.838/2009. sz. határozat).

A domain név felhasználása nem olyan használati jog, amely vagyoni értékű jogosultságként a használó személy „tulajdonába”, vagyonába tartozik, hanem egyfajta névhasználat, a személyhez fűződő jogosultságok körébe tartozik, és amely jogot mindenki köteles tiszteletben tartani (Ptk. 75. §). A Ptk. 77. § (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van a névviseléshez. A (4) bekezdés értelmében a névviselési jog sérelmét jelenti különösen, ha valaki jogosulatlanul más nevét használja.

Az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes jogtalanul használta **Sz....város** nevét, mivel erre kizárólag az önkormányzat vagy az általa adott engedély alapján valamely intézmény jogosult. A felperes a perben állította, hogy a név használata részéről alperesi engedély, jóváhagyás alapján történt. Erre figyelemmel a perben azt kellett vizsgálni, hogy a felperes névhasználata valóban jogszerű volt-e. Ebből a szempontból kiemelt jelentőséggel bír, hogy **Sz....város** nevének használatáról jogszabály rendelkezik. Az önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 1. § (3) bekezdése alapján kapott felhatalmazás szerint az alperes a 25/1998. (VII.27.) Kgy. rendeletében (1. § (1) bekezdés) e kérdést akként szabályozta, hogy - a (2) bekezdésben felsorolt kivételekkel - **Sz....város** nevét bármely jogalany csak előzetes engedély alapján használhatja. A város nevének ingyenes vagy ellenérték fejében történő használatára a Jogi, Ügyrendi és Közbiztonsági Bizottság külön határozatban adhat engedélyt (9. § (1) bekezdés, 14. § (1) bekezdés). Tény, hogy a felperes a domain név delegálásakor a megjelölt bizottsági engedéllyel nem rendelkezett és ilyen engedélyt azóta sem kapott.

Az alperes a Kgy. rendelet, valamint a DRSZ vonatkozó előírásaira hivatkozva jelezte a felperesnek és a szolgáltatónak is, hogy „saját maga kívánja a **sz....hu** domaint regisztrálni”. Felszólította a felperest, mondjon le a domain használatról, ennek elmaradása után panasszal is élt (másodfokon csatolt 3/A/1-3/A/3. alatti iratok), majd később regisztrációs döntnöki eljárást is kezdeményezett. Ilyen peradatok mellett megállapítható, a felperes nem bizonyította, hogy a jogszabályban, önkormányzati rendeletben kötelezően előírt engedéllyel rendelkezik **Sz....város** nevének használatára. Ennélfogva a Ptk. névhasználati jogra vonatkozó szabályai alapján a felperes **Sz....város** nevét domain névként jogosulatlanul használja, az a törvény rendelkezései folytán jogellenes. Ezen nem változtat az a körülmény sem, hogy az alperes a névhasználati jogának sérelme miatt jogait az alternatív fórumok előtt huzamosabb ideig nem érvényesítette.

A domain nevek delegálása, regisztrálása, fenntartása és visszavonása, illetve a használat során követendő magatartási szabályok kérdéseit nem jogszabály, hanem az önrendelkezési elv alapján alkotott Domainregisztrációs Szabályzat tartalmazza,

amely többszereplős szerződésrendszer részeként került kiadásra, és rendelkezéseit - a feleket kölcsönösen kötelező általános szerződési feltételként - a szerződéses viszonyban

állóknak alkalmazni kell (BDT 2009/12/211. sz. jogeset, Szegedi Ítéltábla Gf.I.30.431/2008/5. sz. határozat).

A perben irányadó DRSZ kikötéseit - mint általános szerződési feltételeket - a felek nem támadták, az érvényes szerződési kikötések a felek közti jogvitában - bármely más érvényes szerződéshez hasonlóan - az ítéleti rendelkezés jogi alapját képezhették.

Megállapítható, hogy a felperes a szerződés kifejezett rendelkezése folytán sem volt jogosult a domain név használatára. A felperes delegálásakor, majd a későbbiekben irányadó DRSZ ugyanis egyértelműen akként rendelkezik, hogy a magyarországi települések neveit csak a helyi önkormányzat választhatja, használhatja (3. pont 4/a, illetve 2.2. pont 4/a), következésképpen a felperes névhasználata a szerződés rendelkezései szerint is jogosulatlan.

A felperes keresetében kétségbe vonta a regisztrációs döntnöki eljárás és a meghozott határozat jogszerűségét, keresetével a domain visszavonását kimondó döntést kívánta „felülvizsgáltatni”. A már delegált domainek esetében a jogsérelem - alternatív módon - regisztrációs döntnöki eljárás keretében is orvoslást kaphat. A perben azonban a bíróság nem az alternatív vitarendező fórum határozatát bírálja felül, ezért nem foglalhat állást sem az eljárás rendjének betartását, sem a döntés helyességét illetően (BDT 2009/12/211. sz. jogeset, Gazdaság és Jog 2008. évi 12. szám, 22-26. oldal). A bírói út igénybevétele során a bíróság a jogvitát az irányadó jogszabályi rendelkezések (Ptk.) és az érvényes szerződési kikötések alapján dönti el.

Ahhoz, hogy a felperes a névhasználatra jogot nyerjen, eljárásjogi szempontból marasztalásra irányuló kereset előterjesztése lett volna szükséges. A felperes kérhette volna az alperest annak tűrésére kötelezni, hogy a **sz.....hu** domain nevet használja - esetleg további, a nyilvántartást vezető személyek perben állása mellett -, ilyen keresettel azonban nem élt. A felperes megállapításra irányuló keresetet terjesztett elő, amelynek törvényi feltételeit azonban nem igazolta. A Pp. 123. §-a alapján megállapításra irányuló egyéb kereseti kérelemnek csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges és a felperes a jogviszony természeténél fogva, vagy a kötelezettség lejártának hiányában, vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet. A megállapítási kereset indításának két együttes (konjunktív) feltétele van. Nem volt akadálya annak, hogy a felperes tűrésre irányuló marasztalás iránti keresettel éljen, ezért a megállapítási per indításának törvényi feltétele hiányában a kereset eljárásjogi okok miatt is alaptalannak bizonyult.

A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - az indokolást kiegészítve - a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes másodfokú eljárási költségét, az ügyvédi munkadíj

- 5 -

Gf.I.30.394/2009/3.szám

összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Szeged, 2010. január hó 15. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Mányoki Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Hámori Attila sk.
táblabíró